

PREMIUM

Daniëlle van de Donk (rechts) en Jill Roord (tweede links) tijdens de training van Oranje. © BSR Agency

Roord en Van de Donk staan symbool voor de generatiestrijd bij Oranje

De gevestigde orde versus de nieuwe generatie. Het is de dynamiek die past bij elke teamsport. Oók bij de voetbalsters van Oranje op dit WK. „Bij het nationale team is het anders dan bij de club.”

Daniël Dwarswaard 19-06-19, 07:01 Laatste update: 07:38

Door Daniël Dwarswaard

Het Novotel aan de rand van Reims, waar Nederland morgen de laatste groepswedstrijd tegen Canada speelt, oogt vanaf de buitenkant wat stoffig. Maar met deze zomerse temperaturen is de ruime binnenplaats een enorme uitkomst. Zeker door dat zwembad. Daniëlle van de Donk (27) werd er gistermiddag nog ingegoid

door Jill Roord (22). Die laatste tikte gisteravond na een sessie interviews ook nog even plagerig op het oor van Van de Donk.

Het is een thema zoals dat bij elke teamsport een thema is: de gevestigde orde tegen de jonge uitdagende garde. Je kunt Roord en Van de Donk eenvoudig zien als symbolen binnen dat genre. Hoe werkt dat in de praktijk eigenlijk, qua onderlinge verhoudingen?

Roord: „Daar zit geen grote spanning op. Weet je wat het is: de kern van vijftien, zestien spelers is al heel lang bij elkaar. We kennen elkaar door en door. Zijn een vriendenclub. Nee, natuurlijk kun je niet met alle 22 andere spelers beste vriendinnen zijn, maar ik heb met niemand een probleem.”

Zeker niet met haar concurrenten op het middenveld: Sherida Spitse, Jackie Groenen en Van de Donk. „Ik ben juist heel goed met hen, dat maakt het af en toe ook wel gek. Ze zeggen ook dat ik het goed doe. Veel verder gaan die gesprekken eigenlijk niet. Dat hoeft ook niet.”

Bij de club zit je anders op de bank. Dan hoop je niet dat je concurrent de sterren van de hemel speelt en er zes maakt. Maar dit is anders.

Jill Roord

Qua hiërarchie en wisseling van de wacht werkt het bij het Nederlands elftal sowieso anders dan op clubniveau, vindt Roord die deze zomer van Bayern München naar Arsenal gaat. Hoe? „Bij de club zit je anders op de bank. Dan hoop je niet dat je concurrent de sterren van de hemel speelt en er zes maakt. Maar dit is anders, dit is een WK, hè. Iets unieks voor Nederland.”

Van de Donk gaf gisteren toe dat ze zonder zelfvertrouwen op het veld stond tegen Kameroen. Hoe dat komt, is voor haar een raadsel. Ze sprak ruim een uur met bondscoach Sarina Wiegman en verliet de kamer met een opgewekter gevoel. Komt haar mindere spel óók niet door een mogelijke wisseling van de wacht? Daar gelooft ze niet in. „De onderlinge klik is er. We zitten hier niet met elf spelers, dat weet iedereen heel goed. Dus natuurlijk voel je concurrentie.”

De namen van Roord, Lineth Beerensteyn en Merel van Dongen als potentiële uitdagers kennen we inmiddels wel. Victoria Pelova (20) is als jonkie ook mee, maar staat wat lager in de pikorde. Zijn er wel voldoende uitdagers? Roord weet uit ervaring hoe moeilijk het is om de stap van Oranje onder 19 naar het grote Oranje te maken. Zij deed het wel. „Maar die overgang is gewoon heel groot.”

We zitten hier niet met elf spelers, dat weet iedereen heel goed. Dus natuurlijk voel je concurrentie.

Daniëlle van de Donk

Juist daarom riep de KNVB recent een extra vrouwenteam in het leven. Oranje onder 23 moet voorkomen dat de uitdagers afhaken in hun zware strijd tegen de gevestigde orde. Had Roord daar ook geen baat bij gehad? Om zo met meer bagage de strijd aan te gaan in de jacht naar een basisplaats. „Ik heb nu al wel veertig interlands gespeeld, dus misschien niet. Het is bij de jeugd van Oranje allemaal steeds beter geregeld, dus de nieuwe lichting gaat er echt komen.”

De nieuwe uitdagers dus ook.